

få de nødvendige data, som gør det muligt at sikre jernbanesikkerhed.

Samtidig har jeg iværksat overvejelser om, hvordan og hvorledes man sikrer en styrkelse af ekspertisen i ministeriet til sikring af, at de spørgsmål, man skal stille dels til Ørestadsselskabet og dels til den pågældende togleverandør, faktisk er de kvalificerede spørgsmål i en sag, som teknisk er meget, meget kompliceret.

Men det er korrekt, at det, det drejer sig om, er at sikre, at de styresystemer, de ATC-systemer, som jo i anden henseende er meget omtalte, faktisk fungerer, og det har jeg indtil nu ikke anledning til at betvivle, men jeg vil gerne have sikret, at jeg også kan være sikker i min tro.

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, det er vældig godt, at ministeren spørger, om man nu er sikker på, at de spørgsmål, man stiller, er de relevante. Det er et forholdsvis elementært niveau, og jeg kan forstå, ministeren føler, at det er nødvendigt med et så elementært niveau i forhold til godkendelsen af togene.

Jeg vil godt spørge, om ikke ministeren har en fornemmelse af, at der trods alt er nogle, der har opdaget, at det f.eks. skal godkendes inden for CENELEC-normerne, så vi ikke får en besked om – som vi fik for nogle måneder siden – at der var sådan nogen tilpasning til de europæiske standarder, sådan nogle overraskende tilpasningsprocedurer. Der sidder faktisk i nærheden af ministeren også folk, der har en lille smule forstand på det. Jeg har fuld tillid til ministeren her, men det ville jo styrke min tillid, hvis jeg vidste, at ministeren også spurgte folk, der faktisk har forstand på tingene, om, hvad det er for nogle spørgsmål, der skal være afklarede, så den tidsplan, der bliver forelagt – om en måned kan jeg forstå – er en, om hvilken vi kan sige, at den kan vi stole på, og ikke bare skal sige: Jamen det er bare noget, vi gør for sjov.

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Til spørgeren vil jeg sige, at det er jo præcis det, som jeg har tænkt mig at gøre og allerede har iværksat. Den nødvendige ekspertise findes i fuldt mål inden for de institutioner og styrelser, som er under Trafikministeriet. Det har jeg tænkt mig at benytte mig af. Jeg har sådan set ikke nogen lyst til at gå ud og betale flere

millioner kroner til private konsulentfirmaer for at få et svar, som jeg allerede har.

Men det, der er situationen, er, at vi har at gøre med systemer, som er temmelig komplicerede – uanset at spørgeren mener, at de er enkle – og hvor det er et spørgsmål om, hvordan og hvorledes man får tilpasset de styresystemer til de normer, sikkerhedsklausuler, standarder, som vi accepterer her i landet. Der er jeg enig med spørgeren i, at det, der er problemet, er, at det indtil videre har været vanskeligt at få de nødvendige specifikationer fra den pågældende leverandør, og det har jeg taget hånd om og vil sikre sker, om ikke andet så af hensyn til, at jeg også kan stå her, når spørgeren om et par år vil gentage sit spørgsmål om, hvorfor der ingen tog er.

Arne Melchior (CD):

Jeg forstår på ministeren i dag og også tidligere, at han vil benytte sin tiltræden til at gøre en grundig status over hele dette store projekt. Det vil jeg udtale min glæde over, og jeg tror også, at det er meget nødvendigt.

Jeg vil lige røre et enkelt hjørne af det: På mandag begynder på Nørreport Station de meget omfattende og i mine øjne noget Storm P.-agtige ombygningsarbejder. Entreprenøren beregner varigheden af det arbejde til 30 måneder. Regner vi 30 måneder frem fra på mandag, så når vi den 20. september 2002. Det vil sige, at med denne enormt store, svære, helt nye form for ombygning er der en buffer, en reserve på 10 dage indtil den dato, hvor det hele skal fungere med tog i. Foruroliger dette ministeren en lille smule, og vil han lade denne sag indgå i sin status?

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Jeg kan sige til spørgeren – altså ud over at spørgeren jo allerede har diskuteret sagen med mig på et møde i går – at det i hvert fald ikke er noget, som gør ministeren specielt tryk, når det er sådan, at man tænker på, hvad der i øvrigt er foregået. Det er bl.a. af den årsag, jeg har iværksat overvejelser om, hvordan og hvorledes man kan sikre den nødvendige kompetence, som kan forhindre, at der sker former for forsinkelse, som vi har set. Så jeg vil sige, at det er ikke nødvendigvis sådan, at ministeren bliver utryk, men han bliver heller ikke tryk.

Hermed sluttede spørgsmålet.